

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 01.09.2020. године**

Председник већа: Добар дан.

Председник већа отвара заседање у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К-По₂ број 7/2017 против оптуженог Јовановић Милорада, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници тужиоца за ратне злочине КТО број 1/2017 од 03.04.2017. године, измењена дана 02.07.2020. године.

Утврђује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић,
-оптужени Јовановић Милорад, са браниоцем адвокатом Марком Миловићем.

Да ли нам је приступио и сведок [REDACTED]?

А успостављена нам је и конференцијска веза, ево само мало да констатујем да је успостављена видео конференцијска веза са Окружним судом у Бања Луци.

Добар дан.

Судија Окружног суда у Бања Луци, Олга Пантић: Добар дан.

Председник већа: Да ли се чујемо?

Судија Окружног суда у Бања Луци, Олга Пантић: Ја вас чујем. Овде је судија Олга Пантић, Окружни суд у Бања Луци. Поступили смо по вашој замолници број сте Ви напред навели и доставили смо уредно позив сведоку [REDACTED] који се налази овде у судници у Окружном суду Бања Лука. Ја ћу утврдити идентитет...

Председник већа: Ево само моменат, ја да констатујем да је присутан сведок јел` тако.

Судија Окружног суда у Бања Луци, Олга Пантић: Да.

Председник већа: Дакле присутан је и сведок [REDACTED].

Нема сметњи да се одржи главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка путем видео конференцијске везе са Окружним судом у Бања Луци испита сведок [REDACTED].

Колегинице ја бих вас замолила да нам само кажете како сте утврдили идентитет сведока, из које исправе.

Судија Окружног суда у Бања Луци, Олга Пантић: Констатујем да идентитет [REDACTED] се утврђује путем личне карте издате од МУП-а Републике Српске Бања Лука, серијског броја [REDACTED]

Председник већа: Хвала лепо.

Судија Окружног суда у Бања Луци, Олга Пантић: Сведок [REDACTED] је ту, ја бих хтела само да кажем да ми је саопштено у пратњи је супруге јер је тешког здравственог стања, има неуролошких проблема, тешко говори тако да бисте водили рачуна о томе и можда концентрацију питања направили како би сведок издржао.

Председник већа: Добро, полако ћемо, па ћемо видети како ће то ићи. Ја бих вас молила да позовете сведока.

[REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Добар дан.

Пред судом је [REDACTED]. Јел' тако. Хоћете нам рећи када сте рођени и где?

[REDACTED]

Председник већа: Да.

[REDACTED].

Председник већа: Добро. Од оца?

[REDACTED]

Председник већа: [REDACTED], добро. Реците ми где је ваше пребивалиште?

[REDACTED]

Председник већа: Добро. Господине ██████████, Ви сте већ били испитани у својству сведока, тако да ћу вам ја сада пре него што кренемо са вашим испитивањем да вас поучим која су ваша права и дужности. Пажљиво ме слушајте.

Ви сте позвани у својству сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Дакле не смете нам ништа прећутати осим у овим ситауцијама. Да ли сте то разумели?

██████████: Разумио.

Председник већа: Јесте. Пред судом се полаже заклетва, ја ћу вас питати да ли случајно имате текст заклетве или ћете понављати за мном?

Сведок ██████████: Понављаћу.

Председник већа: Немате. Овако, кажите заклињем се својом чашћу...

Сведок ██████████: Заклињем се својом чашћу...

Председник већа: Да ћу о свему што будем питан...

Сведок ██████████: Да ћу о свему што будем питан...

Председник већа: Говорити само истину...

Сведок ██████████: Говорити истину...

Председник већа: И да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок ██████████: И да ништа од оног што ми...

Председник већа: Мало гласније.

Сведок ██████████: И да ништа од оног што ми је познато нећу прећутати.

Председник већа: Добро. Дакле, Ви сте испитани 14.10.2015. године у просторијама Кантоналног тужилаштва, да ли се сећате?

Сведок ██████████: Сјећам.

Председник већа: Да ли остајете код овог вашег исказа?

Сведок ██████████: Остајем.

Председник већа: Остајете. Пре него што кренемо реците ми молим вас, пошто се овде води поступак против оптуженог Јовановић Милорада, реците ми да ли га познајете?

Сведок [REDACTED]: Познајем.

Председник већа: Да ли сте у сродству са њим?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: Да ли сте у завади?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: Добро. Дакле, укратко нам испричајте, интересује нас овај период јун, јул месец 1992. године. Шта се дешавало, интересује нас дакле збивања, шта се дешавало у Санском Мосту, шта сте Ви били, коју функцију сте обављали и реците нам знате на које околности све треба да сведочите везано за овај догађај који је предмет оптужнице па нам укратко испричајте, шта се све то дешавало јуна и јула `92. године-

Сведок [REDACTED]: Јел` што се тиче овог догађаја само или...

Председник већа: Значи овако, дођите овде. Јовановић Милорад можете да приђете овде да седнете ево укључите монитор да би пратили испитивање сведока, тако. Значи овако, реците нам, значи јуна и јула `92. године шта сте Ви, које је ваше задужење било, шта сте коју функцију сте обављали?

Сведок [REDACTED]: Обављао сам функцију вођа патролног сектора.

Председник већа: Вођа патролног сектора. Реците нам у то време дакле које су ваше основне обавезе биле, да ли сте ишли да приводите неке људе, које сте приводили, у том смислу крените да нам причате.

Сведок [REDACTED]: Врло ретко сам ишао да приводим, један од приведених сјећам се добро из села Модре са патролом, не сјећам се ко је са мном био, привели смо [REDACTED]...

Председник већа: Јел` [REDACTED] о њему сте говорили?

Сведок [REDACTED] тако је.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Како је дошло до тога да ви њега приведете?

Сведок [REDACTED]: Командир [REDACTED] је издао патролни налог и ја сам био вођа патроле. Отишли смо у село нашли га...

Председник већа: Ајде кад смо већ ту, реците ми пошто сте били вођа патроле ко је још био у патроли са вама?

Сведок [REDACTED]: Не могу се сјетити, то већ дуго времена има...

Председник већа: Молим?

Сведок [REDACTED]: Не могу се сјетити.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Мислим да нас је било тројица сад, то су детаљи који се заборављају мислим и предао сам га командиру. Уредно смо га довели, предали. Тада сам ја отишо на друге послове и радне задатке.

Председник већа: Наставите, ја морам да само подесим овде јел` слабо чујем. Реците.

Сведок [REDACTED]: У моменту предаје док сам се ја спремао да идем, мислим да је село Јелашновци, имо сам неких послова као вођа патролног сектора, сјећам се у моменту кратком да су у станицу дошла два војна полицајца. Улетили су просто у просторије, отворили су врата, нису за собом затварали, улетили су у просторију код командира гдје је био [REDACTED] и командир. Врата су се затворила, настала је тамо галама, ја сам тад из станице изишо, отишо својим задацима. Толико што се тиче тог случаја.

Председник већа: Добро, даље. Јесте још некога приводили?

Сведок Бошко Петровић: Нисам више никог привео у станицу. Тек кад сам се вратио са терена дежурни ме је упознао, испричао ми је како је премлаћен у просторији командировој, претучен и да је после тога човек преминуо. Ја сам питао командира што је то дозволио, он је мени одговорио колко се ја сјећам мало је био и он нерасположен, ја сам овде командир шта се ти петљаш, ја каже извјештавам старешине Сански Мост, пошто је то било код нас одељење у Лушци Паланци, ја сам прећутио изишо сам и отишо из канцеларије, пошто сам био већ дошао са задатка тад сам био слободан и отишо сам. Даље шта се догодило са њим не знам, као мртвим човеком.

Председник већа: А која је то особа, које је то лице?

Сведок [REDACTED]: То је [REDACTED]

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: А што се тиче [REDACTED], сад дал` је после дан-два исто био доведен, не знам ко га је довео, кад сам ушо, полазио у станицу видим стоји, пошто сам ја држао тај терен дуго година, познаво сам све људе 20 година неких ја сам терен тај држао и све сам људе знао. Стајо је овај у ходнику, ја сам га пито откуд ти овде каже ево привели су ме на саслушање. Ништа ја сам ушао, своје папире за терен што ми је требало покупио и отишо сам на терен. Када сам се повратио навече, био је дежурни и помоћник у станици, није било ту више [REDACTED], нити било ко други ту био. Ја се нисам пуно ни интересово отишо сам кући, завршио своје задатке. Кад сам се вратио други дан на посао ујутру, чујем причу у станици, спомињу [REDACTED], ја имо сам канцеларију ко вођа патролног сектора гдје сам радио и тако даље, обављо своје задатке, и Јовановић је био ту колега полицајац резервни тад је био, ја сам пито шта је било са [REDACTED], каже отишао је. Ја сам сматро да је отишо кући. Приупито сам

јел` отишао кући, каже отишао је у гепеку, онако осто сам збуњен, ништа нисам даље питао. Отишо сам, схватио сам да нешто се догодило. После опет кад сам дошо у станицу командира сам питао шта је то било с [REDACTED], каже Јовановић га је премлатио и човек је подлего, па [REDACTED] докле ће то тако трајати, каже - он само слего раменима, ја упознајем старешине у Санском Мосту, пишем службене забиљешке о дешавању, па ти као командир ти не смјеш дозволити то да се ради, ту смо се почели мало и препирати, ја видим да не вриједи са њим водити разговор и ја сам отишао. Послје тога навелико се у станици прича да је одведен, односно одвежен у гепеку, негдје према селу Поткрај, то је у правцу Босанске Крупе и да је негдје закопан.

Председник већа: Како сте Ви то схватили кад вам је Јовановић рекао да је у гепеку?

Сведок [REDACTED]: Па био сам збуњен, нисам уопште знао како што у гепеку мислим, док после нисам себи схватио вјероватно да је или убијен ил` је повређен, нешто не знам, нисам уопште могао доћ` до неке констатације шта је у питању, док ми није командир после рекао шта се догодило.

Председник већа: Ја ћу пошто смо код [REDACTED] да вам само предочим да сте на питање како сте из разговора са резервним полицајцем Јовановић Милорадом извели закључак да је Јовановић Милорад убио [REDACTED] [REDACTED], Ви сте рекли - готов је, отишао је закопао сам га, у том контексту, а није спомињао да га је неко други убио.

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Шта не?

Сведок [REDACTED]: Није. Није, није спомињао да је неко други...

Председник већа: А није спомињао да га је неко други убио.

Сведок [REDACTED]: Није, није.

Председник већа: Добро. А ко је одвезао тело јел` сте чули?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: [REDACTED] [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Нисам чуо. Да сам чуо рекао бих, нисам, није ме то ни интересовало.

Председник већа: Питам вас зато што сте такође рекли - [REDACTED] ми је рекао да је имао информацију да је [REDACTED] звани [REDACTED] одвезао тјело [REDACTED] у запрежним колима, ја сам им рекао да знам да га је убио Јовановић Милорад односно од Милорада сам чуо да га је убио, али сам им исто тако рекао да ми је Милорад рекао да је он тело [REDACTED] одвезао „мерцедесом“ према селу Поткрај. Рекао сам да ја немам сазнања о [REDACTED] да је он превозио тело [REDACTED] односно покопао али да га они то сами могу питати. Јел` тако било?

Сведок [REDACTED]: Прије не знам колко година мојој породичној кући у селу Рамићи дошао је [REDACTED] и довезао од [REDACTED] сина којег ја познам, најстаријег сина. Ја сам се изненадио, била је његова супруга са њим и мени је [REDACTED] рекао - [REDACTED] знамо све, да је Јовановић Милорад убио његовог оца [REDACTED], ми смо дошли да нам кажеш односно имамо информацију кад га је убио да је запрежним колима [REDACTED] да га је одвезао према селу Поткрај и да га је горе негде закопао. Ја сам рекао ја ту информацију немам и не знам ништа о томе. Па можеш ли нам онда рећи јел` ти познато гдје је закопан, да одем она лице мјеста хоће породица да га дословно сахрани да ископа и тако даље. Ја сам рекао и да и то ми није познато, не мојте од мене очекивати ја немам појма то нисам био присутан и не знам ништа. Они су онако изашли, послје негде пред ноћ тај [REDACTED] ме звао каже [REDACTED] ти би морао то знати, ви овако, ви наки, шта сте радили у тој станици, проговорите ви и Сарајеву, ја сам рекао ријечима, тамо сам га послао, и рекао сам марш и прекино сам везу. И никад више се није са мном чуо и појавио. То није у изјави у Бихаћу било речено, возање.

Председник већа: Добро. Реците ми за које лице сте још чули да је приведено, односно не да ли сте чули, кога сте Ви још приводили, да ли се сећате, у том периоду?

Сведок [REDACTED]: После, после [REDACTED], кад се то догодило, ја сам рекао командире, ја више никог не приводем, јер од ове станице је направљена лакрдија, овде ради ко шта хоће, ти си командире дозволио и ја више не желим да учествујем у привођењима. То је мој став био.

Председник већа: А када сте ишли у привођење, да ли је то увек било по налогу командира?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: И Ви и ваша патрола.

Сведок [REDACTED]: Јесте. Писало је број налога, писало је привести [REDACTED] на информативни разговор и писало је вођа патроле [REDACTED] и кажем не могу се сјетити никако ко је још са мном био, двојица су била, не може ми то доћи у мисао. Ми смо отишли кући, нашли смо га, рекли смо му, саопштили смо му да мора кренути са нама, човек је кренуо, ставили смо га у возило и уредно га довели у станицу.

Председник већа: Добро. Да ли знате због чега га ви приводите и зашто су уопште лица у то време била привођена, који разлог је био?

Сведок [REDACTED]: Само писало је информативни разговор.

Председник већа: Информативни разговор.

Сведок [REDACTED]: То је командиров став био. Ако вам нешто значи тај став...

Председник већа: Да ли сте вршили претресли кућа у то време?

Сведок [REDACTED]: Нисмо.

Председник већа: Не.

Сведок [REDACTED]: Јесмо, јесмо.

Председник већа: Јесте.

Сведок [REDACTED]: Не његове куће, ал` било је. Командир је исто неку одлуку донио, да ли је он то самоиницијативно пошто је у том периоду [REDACTED] тај исти водио неку групу војника односно он је прије рата, прије него што ће доћи до ратних дејстава продаво, то знам сигурно, наоружања, дуге цијеви пушке, и када је дошло до ратних дејстава он је ту своју чету војника ангажово, ишо је по селу и купио је то од истих тих. Међутим не знам због чега је командир укључио да и ми идемо у акцију, да и ми вршимо претресе, тражење тог наоружања и тако слично.

Председник већа: А реците ми чије су то углавном куће биле које сте претресали и који су људи били привођени?

Сведок [REDACTED]: То су били Муслимани односно Бошњаци.

Председник већа: Муслимани, добро. Реците ми да ли сте Ви имали прилике да видите или сте имали прилике да чујете да је било неког отпора приликом привођења, да ли је долазило до принуде да бисте неко одређено лице привели?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам дал` то неко имо од патрола мојих колега, а док сам ја био са тим [REDACTED] он је пристао, није се бунио, није било никаквог отпора.

Председник већа: Добро. Дакле Ви сте били вођа патроле, да ли сте у том периоду икада били заменик командира?

Сведок [REDACTED]: Ја сам био заменик командира формално, значи нисам био по ријешењу. Моја улога заменика командира у његовом одсуству је да напишем распоред дежурне службе, позорне службе и тако неких саобраћајна контрола и остало. Ја нисам имао овлаштење нити сам било кад издао налог неки да се неко доводи. Нисам кажем био овлаштен, а самоиницијативно то никад нисам, нити ми пало напамет било да то радим.

Председник већа: Добро. Реците ми, ја ћу вас само подсетити Ви сте говорили о овом лицу, [REDACTED]. Шта се десило са њим, каква сазнања имате?

Сведок [REDACTED]: Е овако, долазећи у станицу примјетио сам човека средњих година, чини ми се на њему су биле неке бјеле панталоне, бјела кошуља. Ја сам пито ко је овај, каже довео га неки [REDACTED], код нас је био резервиста, [REDACTED]. Исто нисам се дуго ту задржо у станицу, отишо сам. Прошло је како је прошло ја више нисам се интересово за тог човека и кад сам био позван у Бихаћу тужилац, јавни тужилац, тужитељица питала ме за тај случај, ја сам рекао да се сјећам да га је довео из села Фајтоваца то је неких 10 до 15 километара од Лушци Паланке ће наша станица била. Каже знаш ли ти нешто о томе, знам да је доведен и да га је тај довео, ништа друго не знам. Знате ли шта је било са њим, ја сам реко да не знам. Мене тужитељица питала је ли теби предан [REDACTED], није, уопште није, ту нисам био, он каже да је теби њега предао, ја сам се насмијо и реко што би мени га предаво кад ја нисам ни

слао га да доведе га, нити имам шта с човеком, никад не би га ја примио тако рећи то је без везе човек доведен. Каже мени судиница знате шта је са њим било, не знам, јавни тужилац односно, извињавам се. Знаш ли каже да је убијен иза неке зидине, а знам ће је та зидина иза, једно сто метара, финих сто метара од станице, да је иза те камене зидине убијен и полит бензином и запаљен. Ја сам се запрепастио. Ништа од тог не знам, она је, добро каже. И ту сам сазговор тај завршио. Мислим стварно ме је то, никад ми није јасно како је то се могло догодити каква је то свирепост.

Председник већа: Реците ми везано за [REDACTED] да ли имате неко сазнање, да ли сте некада ишли да га приведете, да ли сте одлазили до његове куће?

Сведок [REDACTED]:...

Председник већа: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]. Не сећам се. [REDACTED]...

Председник већа: Причали сте о томе.

Сведок [REDACTED]: Да се сјећам да је био доведен, ко га је довео то не знам, пошто је био музеј у непосредној близини станице наше, гдје је командир са војском договорио односно они су доводили ту неке грађане и ту су затварани. Командир је прихватио да то полиција чува стражу, то је обично радила резервна полиција, резервни састав полиције. Једном сам ушао био је неки [REDACTED] полицајац и [REDACTED]. Они су га почели ту тући, ја онако збуњен кажем немојте пустите човека, он јауче, то је било неколко удараца и изишли су они отишли, и он је мени се обратио каже [REDACTED] спасавај ме. А шта ћу ја ратно је стање не смијем ја, свако има оружје, шта би ја могао ту учинити, и изишо сам и то сам испричао командиру.

Председник већа: Ја сам хтела само, мислим не морате да одговорите, али хтела сам да Вам предочим [REDACTED] када је давао изјаву, он је рекао да сте Ви чак једном приликом долазили до његове куће, да сте га тражили, да сте га питали за оружје. Да ли се сећате можда тога?

Сведок [REDACTED]: Не сећам се, давно је то било. Могуће, али...

Председник већа: Могуће? Добро.

Сведок [REDACTED]: Не могу, не могу сто-посто тврдити. Многих радњи сам позаборавио. Само знам да сам мало учествовао и избегавао сам више у тим довођењима, јер сам рекао командиру, ово није нормално, што се догађа.

Председник већа: Да ли сте познавали...

Сведок [REDACTED]: Чак...

Председник већа: Реците.

Сведок [REDACTED]: Чак је командир, морам Вам то рећи, ако нешто значи, у својству свог понашања као командир, неке грађане, ја се не могу сетити које је он у канцеларији шамарао, ударао, шта ја знам и још не знам ко је код њега био. Тих

детаља се не сећам. То знају и остали полицајци, било нас је увек пет-шест у станици. Он је изашао и каже: „Шта ви ту стојите, што и ви не тучете?“. То су живе његове речи, преносим све што сам запамтио.

Председник већа: Командир се звао?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Како се звао командир?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]. Ево, ја ћу Вам, питаћу Вас још за нека лица, ако било шта знате или сте учествовали или можда ћете се присетити, можда сте и Ви учествовали у њиховом привођењу или било шта знате о њима, Ви нам реците. [REDACTED], да ли знате нешто везано за то лице?

Сведок [REDACTED]: Е, то не знам.

Председник већа: Не знате?

Сведок [REDACTED]: То не знам.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: То је полицајац.

Председник већа: Добро. Шта се десило са њим?

Сведок [REDACTED]: Полицајца смо тог по налогу, да ли је ту било из станице Санског Моста, командир јавио или је наш командир, ја нешто се не сећам, морате ићи у село Фајтовце да га разоружате, пошто је он имао службени пиштољ и осталу опрему, да га разоружате и да га возите у Станицу полиције у Сански Мост. Ми смо дошли, нашли га у стану, одузели смо то. Било је нас тројица можда, чини ми се. И одвезли смо га у Сански Мост, предали његово оружје и опрему и њега смо предали. И то је завршен посао.

Председник већа: Да ли сте чули, да ли знате, да ли га је неко тукао, да ли је било какве мере према њему примењивао?

Сведок [REDACTED]: У станици не знам доле када смо га предали. А нико га није ни пишноу у ауту. То тврдим.

Председник већа: Добро. [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]?

Председник већа: Да ли знате њега?

Сведок [REDACTED]: Вјероватно га знам, али сада по имену...

Председник већа: Не бисте могли ништа да кажете?

Сведок [REDACTED]: Не могу се сјетити ништа.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Исто не знам ништа.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]: Ништа.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам, не знам ништа о њима.

Председник већа: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Исто непознато ми је.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ништа.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не знам ништа.

Председник већа: Да ли сте имали прилике да чујете да је било неког вешања у просторијама или Станице милиције или у „Симо Миљуш“? Да ли сте имали прилике да чујете ту причу, да неког човека окрену, да га вешају за греду или тако нешто? Да ли сте имали прилике да чујете?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: Да се причало о томе?

Сведок [REDACTED]: Нисам, знам да су неки полицајци резервни који су тамо чували стражу, били су немоћни, кажу, долази свако и војска и чак и цивили су улазили и неке тамо малтретирали, шамарали и тако даље. Али то нисам имао прилику да знам за то вешање.

Председник већа: Тако што их окрену наопако, на то мислим, не мислим на оно класично вешање, да их окрену наопако за ноге?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: И за греду?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Не знате то.

Сведок [REDACTED]: Не знам, не знам.

Председник већа: Добро. Још ћу Вас овако питати. У то време, јуна-јула 1992. године како сте Ви били обучени, односно полиција, како је била обучена и шта сте од наоружања имали?

Сведок [REDACTED]: Мислим да је била маскирна униформа.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Плава, беретке и не знам, са ознаком на челу, имао сам пиптољ, палицу.

Председник већа: Јесте носили палицу?

Сведок [REDACTED]: Па, то је био саставни део опреме.

Председник већа: Добро. Да ли је то гумена палица?

Сведок [REDACTED]: Гумена палица.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И имао сам пушкомитраљез, носио сам, задужио сам га, када се иде у патроле негде у обиласке, то се носило.

Председник већа: Реците ми, за овде оптуженог Јовановић Милорада, у то време, да ли је он морао да носи такву униформу, да носи то оружје, палицу, да ли сте Ви били у обавези да тако изгледате?

Сведок [REDACTED]: Нешто не сећам се да ли су то дужили и резервисти, мислим да су пушке имали. Е сад, да ли су имали...

Председник већа: А палице?

Сведок [REDACTED]: Мислим да они нису дужили палице.

Председник већа: Шта мислите?

Сведок [REDACTED]: Да нису дужили палице.

Председник већа: Да нису имали палице?

Сведок [REDACTED]: Да, резервисти, нису.

Председник већа: А реците ми, да ли сте чули, осим овог свега што сте нам сада испричали, да је Јовановић Милорад некада држао стражу испред „Симе Миљуша“ или видели? Ви сте ипак у полицији радили.

Сведок [REDACTED]: Да, да. Они су претежно вршили, кажем, не сећам се да ли је по неки активни полицајац. Обично су они, значи прва, друга, трећа смена, тако је то трајало, од 7 до 3, од 3 од 11, од 11 до ујутру до 7-8 сати. Е сад, мењали су се, вероватно да је и њега качило.

Председник већа: И шта можете још да нам кажете, да ли сте водили неки разговор или сте имали прилике да чујете нешто у Јовановић Милораду у то време да је карактеристично, како се он понашао?

Сведок [REDACTED]: Да Вам кажем, то је био диван дечко, ако се може рећи, добар друг, послушан, коректан, док је са мном био у патроли и кретао се. Познам комплет његову породицу, његовог оца Илију који је био изузетно, изузетно добар човек, Илија, познам му мајку, познам му два брата, који су били близанци, односно јесу близанци и исто добри момци. Немам речи што се тиче. Ако Вам нешто значи ово што се догодило у станици, по мом виђењу, најодговорнији је Вуковић командир. Он није смео дозволити што се дозволило и гарантујем, ови момци да су несвесно неке ствари радили.

Председник већа: Мислите да је рађено само по налогу командира?

Сведок [REDACTED]: Чим је дозволио да се то догађа, кренувши од његове просторије где је он боравио као командир, дозволио да се ту премлаћивају људи и даље и нагонио је просто, кажем, рекао је: „Шта ви ту чекате, што и ви не тучете?“. То су његове речи. А то знају и остале колеге. Нисам ја сам. То је одељење мало.

Председник већа: Добро, јесте Ви чули да је Јовановић Милорад некога тукао? Јер овде смо саслушали доста сведока који су нам на те околности сведочили.

Сведок [REDACTED]: Не, не, нисам, нисам.

Председник већа: Ви нисте чули?

Сведок [REDACTED]: Само сам, кажем, то што знам о [REDACTED] и друге ствари ја нисам упознат. Само ...

Председник већа: Јесте Ви улазили у овај музеј „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Само сам једном ушао када је тај Рамиз претучен, односно изударан, пар удараца, то није било нешто жешће, само је било кажем.

Председник већа: Знате зашто Вас питам? Зато што су овде сведоци врло детаљно описивали како су тучени, како су мучени, како је све то изгледало. Па ми је мало чудно да Ви ништа нисте чули.

Сведок [REDACTED]: Сасвим мало сам боравио у станици, кажем.

Председник већа: Мало сте боравили?

Сведок [REDACTED]: Ја сам био теренски радник који сам одлазио на село, ту је било више села, ту су били међукомшијски односи, свађе, сукоби, свашта нешто, пошто се долазило са рата, људи су били и пијани и пуцали и свађали се и претили. Чак је било и убистава појединих војника је убио у селу, сам ишао и приводио и тако даље.

Председник већа: Добро, хвала. Ја ћу Вас сада препустити заменику тужиоца за ратне злочине. Он ће вероватно Вам поставити нека питања па ћемо наставити даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Векарић Бруно. Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хтео бих само да Вам поставим једно питање које је делимично судија већ поставила, само мало нешто ми није јасно. Дакле, у моменту када сте дошли, где сте видели, односно где се догодило то да Вам је Милорад Јовановић рекао да је отишао у гепек у [REDACTED] [REDACTED], је ли то било у „Симо Миљуш“ или у Љушци Паланци у станици или у „Симо Миљуш“ у музају?

Сведок [REDACTED]: У станици.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У станици рекосте?

Сведок [REDACTED]: У станици, у станици.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А на основу чега сте закључили да је он убио?

Сведок [REDACTED]: Па, нисам ја, ја не тврдим да је он, јер нисам био очевидац.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, знам да нисте, али сте рекли да сте закључили, да сте чули да га је он убио, па?

Сведок [REDACTED]: После, други дан је рекао, „отишао је [REDACTED], закопао сам га“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Закопао сам га, тако је рекао?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Аха, добро.

Сведок [REDACTED]: Е, на основу тога.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А да ли сте још од некога чули да је Милорад Јовановић имао везе са убиством [REDACTED] од колега или од тих који су били приведени?

Сведок [REDACTED]: Ту који су били у станици присутни, дежурни, помоћни дежурни, шта ја знам, група за интервенције неке. Увек је било пет, шест људи присутно и сви су то знали и причало се тако о тих детаљима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И то је увек везивано за Милорада Јовановића, његова смрт?

Сведок [REDACTED]: Била је, била је књига дневних догађаја, то је у књигу дневних догађаја уносио дежурни. Све новости које су се догађале, то је било у ту књигу унешено.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Кажете да Ви нисте хтели да учествујете ни у привођењу, нити после у када сте чули шта [REDACTED] ради, односно какве команде издаје. А јесте чули, делимично Вас је судија то питала, дакле, шта се дешавало у самом „Симу Миљушу“, ако је он давао налоге и рекао, „туците сада и ви“, јесте чули да се то дешавало и после?

Сведок [REDACTED]: Па, неко га је вероватно и послушао, када је рекао, „шта ви чекате, што не тучете“. То је било у станици. Ја сасвим мало знам, у „Симу Миљушу“ нисам улазио тамо. Ја сам слушао доведене, тог је довела војска, овог је довела онога, то од полицајца који је био ту пред музејом и чувао стражу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, поштовани суде, ја немам више питања. Хвала Вам господине [REDACTED].

Председник већа: Хвала лепо. Изволите бранилац оптуженог. Да ли имате питања? Имате. Изволите. Дакле, само се трудите да се не понављамо. Оно што није питано, изволите.

Адвокат Марко Миловић: Добар дан, адвокат Марко Миловић, бранилац Јовановић Милорада.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми, да ли је [REDACTED] давао налоге за привођење лица муслиманске националности?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]?

Адвокат Марко Миловић: Да.

Сведок [REDACTED]: Искључиво давао је. Значи нико није доводио никог без његовог налога. Даље, овај једино [REDACTED] што сам споменуо што је из села Фајтоваца довео [REDACTED] тог [REDACTED], он је самоиницијативно довео тога грађанина.

Адвокат Марко Миловић: [REDACTED] ?

Сведок [REDACTED].

Адвокат Марко Миловић: Драго, добро.

Сведок [REDACTED]: Резервни полицајац.

Адвокат Марко Миловић: Да ли сте Ви увек били вођа патроле када сте ишли у патролу?

Сведок [REDACTED]: Па, пошто сам најстарији полицајац био највећим делом у својој групи када сам ишао, био сам вођа патроле.

Адвокат Марко Миловић: Која су била Ваша овлашћења у односу на остале из патроле?

Сведок [REDACTED]: Моја су овлашћења била да предузимам све послове и радне задатке и да уколико је потребно нешто да колеги који је са мном у пратњи да му кажем да обави, он је мене слушао и то радио.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми, да ли су пратиоци у Вашој патроли где сте били вођа, колико сам схватио, могли нешто да раде мимо Вашег знања или одобрења?

Сведок [REDACTED]: Док су били са мном, искључиво су ме слушали и немам тих сазнања да су радили мени иза леђа или. У мом присуству нису, одговорно тврдим.

Адвокат Марко Миловић: Можете ли ми рећи у вези [REDACTED], мало пре сте то помињали и судија Вас је нешто од тога питала, шта је тачно рекао [REDACTED] ?

Сведок [REDACTED] ?

Адвокат Марко Миловић: Да.

Сведок [REDACTED]: Ја сам у изјави навео јер сам позаборавио а он је највише, пошто је он био болестан на ноге, имао је нека гљивична обољења и највише је био дежурни у станици. А после се успоставило да у том моменту баш он није био ту. И он је мени долазио кући и каже, „па ја нисам био када је доведен [REDACTED]“. Ја сам се распитивајући ко је могао бити дежурни, дошао сам до сазнања ко је и нисам са њим контактирао никада, али знам да је саслушан, да је дао изјаву јер је био очевидац.

Адвокат Марко Миловић: На кога мислите када кажете да је био очевидац?

Сведок [REDACTED]: Да ли морам рећи?

Адвокат Марко Миловић: Реците.

Сведок [REDACTED].

Адвокат Марко Миловић: Шта је био [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Резервни полицајац.

Адвокат Марко Миловић: И шта је он радио ту?

Сведок [REDACTED]: Дежурао јер сам сазнао после да је он док је премлаћиван у командировој канцеларији док је био присутан командир и два полицајца војна, да су користили дрвену вешалицу тукући [REDACTED].

Адвокат Марко Миловић: С тим у вези кажете да су два полицајца претукли га и одвели из станице, војна полицајца.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Марко Миловић: Да ли то значи да то нема везе са осталим полицајцима, поготову резервним полицајцима из Лушци Паланке?

Сведок [REDACTED]: Тај догађај који се догодио није имао везе јер чим је ован предан, уредно смо га предали, одмах после пар минута као да је јављено, упали су та два полицајца и настала је та бука.

Адвокат Марко Миловић: Колико је [REDACTED] се задржао, односно задржан тамо?

Сведок [REDACTED]: Не разумем?

Адвокат Марко Миловић: Колико је, да ли знате отприлике, колико је [REDACTED] од момента када је доведен, па до момента када су га одвели та два полицајца војна, како кажете, колико је укупно боравио тамо?

Сведок [REDACTED]: То је било тешко слушати, врата су била затворена, јаук је велики био тамо. Ја знам да сам изашао из станице, нисам питао после колико се задржао. Неко од дежурних ми је рекао да су га извели испод станице и да је седео на неким дрвеним ћошковима, како се зове и да се превалио, да је преминуо. То ми је неко од...

Председник већа: Ко Вам је то рекао, нисам чула?

Адвокат Марко Миловић: Нисам ни ја ништа.

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: А ко Вам је то рекао?

Сведок [REDACTED]: Неко од дежурних полицајаца који је ту био у станици. Е сад, шта је боље, да ли је било, јесу ли ти полицајци њега одвели, не знам.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми, да ли је у том периоду када је доведен [REDACTED], да ли је био тамо и Јовановић Милорад?

Сведок [REDACTED]: Јесте, био је у канцеларији својој.

Адвокат Марко Миловић: Где је био?

Сведок [REDACTED]: У својој канцеларији.

Адвокат Марко Миловић: Није био тамо где је био [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Е, уведен је код њега, ми смо га предали њему и у моменту, кажем, после пар минута, упали су војни полицајци наоружани, бели опасачи и оставили су улазна врата станице отворена, где је тај и улетео је тамо код командира и настао је хаос.

Председник већа: А коме сте га предали? Када кажете Јовановић Милорад је био у канцеларији, јесте њему га предали?

Сведок [REDACTED]: Не Јовановић Милорад, не, не, [REDACTED] у својој канцеларији, не Јовановић.

Адвокат Марко Миловић: Значи, није био Јовановић Милорад ту?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не, ја га нисам видео да је био ту. Ја знам да је [REDACTED] био у канцеларији када смо предали. Можда је био ту негде поред у помоћној канцеларији, а...

Адвокат Марко Миловић: Колико сам Вас схватио, значи [REDACTED] нема везе са Јовановић Милорадом?

Сведок [REDACTED]: Не, не верујем да има везе, немам тих сазнања.

Адвокат Марко Миловић: Добро. Када говорите о [REDACTED] еди, рекли сте тада да сте били неформално заменик командира [REDACTED], ако сам ја добро разумео.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Марко Миловић: Па ме занима, обзиром да кажете то што је Вама наводно рекао Јовановић Милорад, мало ми је чудно да се нисте интересовали обзиром да сте били неформално други човек те Полицијске станице, одмах после [REDACTED], да се нисте интересовали шта се дешавало са [REDACTED], обзиром да се то дешава наводно, опет напомињем, наводно у тој станици и у том музеју.

Сведок [REDACTED]: Па, нисам се интересовао из разлога што је ту командир, води станицу и шта год бих ја њему рекао и питао га, он је мени рекао: „Ти ниси овде командир, ја сам командир и шта те брига“. Тако да ја више нисам ништа подузимао, нити се интересовао. А после тога, ти шокови, то је мени кумовало моју болест.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми, да ли сте од некога другог чули од својих колега полицајаца, резервних, активних, евентуално од лица која су била у тим

просторијама, да је неко помињао [REDACTED] и да му је то, да је то нешто предузимао наводно Јовановић Милорад?

Сведок [REDACTED]: Као свака станица и сваки колектив, разговори су вођени, увек је неко питао, где, шта, како је било, тих детаља и разговори су се водили и ја не могу да се сетим тако тих детаља. Значи што се год догоди, у станици ко је био присутан, сви су знали, а други дан по доласку нових који нису били, исто су сазнали. Значи, то се није ни могло ни сакрити. А најбоље зна дежурни, најбоље зна командир и ти који су били у станици очевици.

Адвокат Марко Миловић: А ко је био дежурни ако знате, тада?

Сведок [REDACTED]: То је тешко, јер кажем, три смене су биле у дану. Прва, друга и трећа смена.

Адвокат Марко Миловић: Да ли се сећате ко је био евентуално од очевидаца, ко је био очевидац или очевици?

Сведок [REDACTED]: Не, није ми то нико рекао да је био очевидац, да је видео то.

Адвокат Марко Миловић: Значи, нико није видео да је [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Неко је видео, али није хтео можда рећи.

Адвокат Марко Миловић: То су Ваше претпоставке, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Па, сигурно да су претпоставке.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми, да ли је било примедби на рад Јовановић Милорада у време када сте Ви били активни полицајац, а он био резервни полицајац?

Сведок [REDACTED]: Тај Јовановић Милорад док је са мном радио, слушао ме је, значи био је одговоран.

Председник већа: Добро, то сте већ нам објаснили, све сте нам то рекли.

Сведок [REDACTED]: Да. Е, ја не знам када је са другом патролом и шта је радио.

Адвокат Марко Миловић: Да ли Вам се неко жалио од притворених лица на Јовановић Милорада?

Сведок [REDACTED]: Не, није.

Адвокат Марко Миловић: Да ли Вам се жалио можда овај што сте га поменули, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Није, пошто сам са њим сасвим кратко био ту у музеју.

Адвокат Марко Миловић: Реците ми, помињали сте 2015. године и сада сте нешто о томе рекли, да је војска улазила и излазила у просторије спомен музеја, одводила и доводила лица и вршила затварање. Можете ми нешто рећи детаљније у вези тога и како је на то гледао [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Хладно је гледао, колеге резервисти који су тамо, била је наредба да не пуштају никога. Међутим, они нису то могли обавити и спречити и жалили су се командиру, долазили су у станицу, кажу, ово нема смисла, ми тамо њих чувамо, а улази свако. Чак и цивили су почели улазити да ударају. Е ово сам слушао од појединих резервиста.

Адвокат Марко Миловић: Хоћете да кажете да су се жалили на понашање?

Сведок [REDACTED]: Да, да тих војника и грађана. Он је био немоћан. Само стоји као кип и он је имао искључиво задатак да чува да нико не побегне од притворених. А ово друго свако је узимао себи за право да се понаша како се понаша.

Адвокат Марко Миловић: Овде сте помињали 2015. године у више наврата реч „логор“. Да ли сте Ви то говорили логор или су они уписивали реч логор? Када помињемо спомен музеј „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Па, то је тужилац вероватно тако окарактерисао да је то логор био, десетак људи је то могло бити.

Адвокат Марко Миловић: Зато што је он Вама ставио у уста да сте Ви рекли више пута у свом исказу логор, па Вас ја питам, да ли су то биле Ваше речи или тужиоцеве?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Адвокат Марко Миловић: Кантоналног тужиоца?

Сведок [REDACTED]: Можда кантонални да је, ја то нисам никада изјавио, да је то логор. То је музеј у који су притварани Муслимани ти који су позивани. Чак и војска је неке доводила.

Председник већа: Браниоче, логор се не спомиње у оптужници, сувишно је то питање.

Адвокат Марко Миловић: Можда је сувишно питање, али...

Председник већа: Немате у оптужници, стоји објекат „Симо Миљуш“ у Љушци Паланци.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Објекат, а не логор.

Адвокат Марко Миловић: Стоји у записнику да је рекао више пута логор, а ја га питам да ли су то његове речи, а он каже да нису.

Председник већа: Добро .

Адвокат Марко Миловић: Значи то су речи кантоналног тужиоца.

Сведок [REDACTED]: Никада ја то нисам рекао.

Адвокат Марко Миловић: Дежави, да не кажем већ виђено од стране дотичне вероватно госпође. Рекли сте да сте предузимали неке конкретне кораке за иницирање и откривање починилаца и покретање поступака. Тако пише у записнику из 2015. године. Шта сте под тим подразумевали ако су то биле Ваше речи? Какве сте кораке предузимали?

Сведок [REDACTED]: Ја?

Адвокат Марко Миловић: Ево, цитираћу Вам, то је 221/54 чисто због суда. Први, други, трећи, четврти став.

Председник већа: Како почиње?

Адвокат Марко Миловић: Став почиње: „Желим рећи да су то била ружна времена“. Јесте нашли?

Председник већа: Да, да.

Адвокат Марко Миловић: „Али упркос томе, да сам ја у тим временима се понашао професионално. Такође желим изјавити да нисам до данас сазнао...“

Председник већа: Добро, не морате све да читате. Шта предпочавате, који део?

Адвокат Марко Миловић: „Сматрам“, значи следећу реченицу, трећа: „Сматрам да сам предузео конкретне кораке за иницирање откривања починилаца и покретање поступака, а како сам напред изјавио“, сада овај део је, хајде да кажем, мање-више није толико значајан, али ме занима шта је под тим подразумевао?

Сведок [REDACTED]: Ја сам под тим подразумевао...

Адвокат Марко Миловић: Ако су то Ваше речи?

Сведок [REDACTED]: Не, не, сада ћу Вам казати своје речи. После сваког догађаја који се догодио, ја сам скретао пажњу командиру и рекао сам, „ово није нормално шта се догађа, јеси ти свестан шта радиш?“. Он је мене неколико пута тако, „хајде шта ти знаш, шта ти имаш, ја сам овде командир“. И у том разговору каже, ја о сваком догађају обавестим командира Сански Мост и начелника.

Председник већа: Добро, то сте више пута нам рекли.

Сведок [REDACTED]: И сматрао сам односно професионално сам мислио то шта сам требао урадити, рекао сам, „ово, командире, треба када се догоди кривично дело убиства, лишити слободе, то није нигде заведено, суспендовати и поднети кривичну пријаву“. На то сам мислио, како би требало бити.

Адвокат Марко Миловић: А реците ми, постоји ли неки писани траг о томе, да сте пријављивали командиру или некоме другом изнад командира [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не, само сам њему то. И многе колеге су то њему тако замерили и разговарали су, упућивали су га.

Адвокат Марко Миловић: Када су били код Вас у посети син од [REDACTED], рекли сте у неком моменту да сви знају како је страдао. Јесте ли можда питали како знате како је страдао [REDACTED], када су долазили код Вас кући да Вас питају где је евентуално сахрањен?

Сведок [REDACTED]: Нисам их питао како је страдао, нисам.

Адвокат Марко Миловић: Питао бих још само на крају, мислим већ сте то и одговорили. Значи, колико сам Вас схватио, нико није ни видео, ни чуо, нити сте обављали разговор у вези судбине [REDACTED] том приликом 1992. године како је окончао или шта је већ било, ако није како другачије завршио?

Сведок [REDACTED]: Да сам био очевидац рекао бих, не би се ја либио ништа. Не могу ја сада да кажем оно што нисам видео.

Адвокат Марко Миловић: Ви нисте ишли да приводите [REDACTED] или јесте?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Адвокат Марко Миловић: Нисте? Ништа, хвала Вам.

Председник већа: Добро, хвала. А везано за ово, да ли сте Ви били дужни да предузмете неке мере ако сте у разговору са Јовановићем закључили да га је он убио и да је рекао „готов је, отишао је, закопао сам га“?

Сведок [REDACTED]: Нисам могао предузети никакве мере преко командира.

Председник већа: Да ли сте са њим у вези тога нешто разговарали конкретно да он предузме мере као командир?

Сведок [REDACTED]: Ја сам њему говорио, он је само одговарао, „ја радим по инструкцијама начелника станице, ја њих забелешком обавестим“. Међутим они ништа одоздо нису из Санског Моста подузимали и то се тако.

Председник већа: Везано за [REDACTED], за кога сте детаљно описали како је био у полицијској станици, приведен и како је све то изгледало, да ли уопште, да ли Ви имате сазнања да ли је он био у просторијама „Симо Миљуш“?

Сведок [REDACTED]: Е не знам то.

Председник већа: То не знате. Да ли сте одлазили, да ли сте га видели, да ли знате уопште било какво поступање какво је било према њему у „Симо Миљуш“ објекту?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Не знате, добро.

Сведок [REDACTED]: Не знам да ли је тамо.

Председник већа: Изволите, оптужени Милорад Јовановић. Чули сте исказ. Шта имате да кажете? Прво, да ли имате питање неко за сведока? Имате питање. Укључите микрофон.

Оптужени Милорад Јовановић: Добар дан, часни суде, оптужени Јовановић Милорад. Добар дан, [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Оптужени Милорад Јовановић: Да кренемо од [REDACTED]. Ја сам и ти и још њих једно четири, пет привели [REDACTED]. Ти си био вођа патроле. Да ли се сећаш?

Сведок [REDACTED]: Сећам.

Оптужени Милорад Јовановић: Возач [REDACTED] био је сведок овде Тужилаштва. И нисте Ви отишли у Јелашовац ако се можете присетити, него смо се поново вратили у село Модру.

Председник већа: Дајте само питање, питање. Не можемо сада да препричавамо него реците питање.

Оптужени Милорад Јовановић: Јесмо се вратили поново у село Модру горе где се вадио пијесак? Сећаш се када нас је онај водао за оружје где је закопано?

Сведок [REDACTED]: Не знам, не знам.

Оптужени Милорад Јовановић: А горе где се пијесак вадио горе смо били, онај нам показивао где је оружје закопано и експлозив.

Председник већа: Не сећа се.

Оптужени Милорад Јовановић: Не сећаш се? И увече смо дошли, киша је падала, у станици.

Председник већа: Не сећа се, дајте питање конкретно.

Оптужени Милорад Јовановић: Па, тада је [REDACTED]...

Сведок [REDACTED]: Не, не сећам се.

Оптужени Милорад Јовановић: Да ли је тада [REDACTED] био већ мртав? Да ли се сећаш тога? Увече док смо се вратили у станицу, да су нам рекли да је неко испод станице мртав.

Сведок [REDACTED]: Ја се сећам да је био убијен после батинања исти тај дан.

Оптужени Милорад Јовановић: А не сећаш се да смо горе били, не сећаш се?

Сведок [REDACTED]: Не сећам.

Оптужени Милорад Јовановић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Не сећам се.

Оптужени Милорад Јовановић: Е што се тиче униформе, ко је носио маскирну униформу, а ко је ову обичну плаву униформу од полицајаца?

Сведок [REDACTED]: Маскирну униформу смо носили ми активни.

Оптужени Милорад Јовановић: А какву сам ја униформу носио?

Сведок [REDACTED]: Па, не знам ако сам рекао маскирну, погрешно сам. Али плава мислим да је била.

Оптужени Милорад Јовановић: И јел се сећаш да сам ја већином радио на привођењу као интервентно одељење, сећаш ли се тога?

Сведок [REDACTED]: Да.

Оптужени Милорад Јовановић: Ја ниједно...

Председник већа: Значи, Ви одговарате на питања. Значи питања се тако не постављају. Ви дајете одговор. Значи, поставите лепо питање, знате како почиње питање.

Оптужени Милорад Јовановић: Добро.

Председник већа: Хајмо даље.

Оптужени Милорад Јовановић: Значи, какву сам униформу носио?

Председник већа: Па, рекао је сада.

Сведок [REDACTED]: Плаву.

Оптужени Милорад Јовановић: И јесам ли имао палицу и пиштољ?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да ниси.

Оптужени Милорад Јовановић: Добро. Е што се тиче овога [REDACTED], у којој канцеларији сам ја Вама рекао да сам њега закопао када је само [REDACTED] била канцеларија?

Сведок [REDACTED]: Ја...

Оптужени Милорад Јовановић: И дежурна?

Сведок [REDACTED]: Мислим, ја мислим да је дежурна.

Оптужени Милорад Јовановић: У дежурној?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]ћ: У дежурној.

Оптужени Милорад Јовановић: А не сећаш се ко је ту још био?

Сведок [REDACTED]: Не, не сећам се.

Оптужени Милорад Јовановић: Ја сам Вас само једном питао за [REDACTED] [REDACTED]. Да ли се сећаш тога? Где је одвежен [REDACTED], да ли се сећаш?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]ћ: Не сећам.

Оптужени Милорад Јовановић: Не сећаш се?

Сведок [REDACTED]: Не сећам.

Оптужени Милорад Јовановић: А сећаш се да сам ти рекао да погрешног човека приводимо, да је то поштена фамилија. Да ли се сећаш тога за [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Оптужени Милорад Јовановић: Да ли се сећаш?

Председник већа: Чекајте, за [REDACTED], Ви питате у којој канцеларији сте му рекли?

Оптужени Милорад Јовановић: Да.

Председник већа: Па, да ли је тачно ово што је рекао?

Оптужени Милорад Јовановић: Па, у којој канцеларији?

Председник већа: Па, да ли је тачно ово што каже да сте Ви ово све рекли?

Оптужени Милорад Јовановић: Ма, није тачно, па није уопште била канцеларија.

Председник већа: Не питам за канцеларију, да ли је тачно да сте рекли „готов је, отишао је, закопао сам га“?

Оптужени Милорад Јовановић: О боже ме прекрсти и оно ми свега мога, нисам то рекао, ни одвезао, ни укопао, ни убио. Па људи моји, па нисам дебил.

Председник већа: Значи, нисте рекли то?

Оптужени Милорад Јовановић: Ма, нисам га ни одвезао ни видео, оба ми ока, све један полиграф на свету да има.

Председник већа: Јесте рекли то сведоку?

Оптужени Милорад Јовановић: Нисам ни рекао, питао сам га за [REDACTED], побогу брата.

Председник већа: Он каже да није рекао. Шта Ви кажете?

Оптужени Милорад Јовановић: Немам више питања.

Председник већа: Сада ја, обзиром да је видеоконференцијска веза на овај начин могу да кажем да се врши суочење. Немојте да говорите док ја говорим. Седите доле.

Оптужени Милорад Јовановић: Па, кад нисам, нисам.

Председник већа: Седите доле, рекли сте. Јесте чули?

Оптужени Милорад Јовановић: Да ја убијем човека и сахраним? Мајка му мила, драга.

Председник већа: Он каже да он није рекао. Шта Ви кажете на ово што он каже да он није рекао Вама? Да ли је рекао или није? Да ли остајете код тог исказа?

Сведок [REDACTED]: Рекао је, не знам.

Председник већа: Добро, да ли има још питања? Нема. Да ли има додатних питања? Нема ни додатних питања. Добро, ми смо завршили са Вашим испитивањем. Хвала Вам, господине [REDACTED] што сте дошли да сведочите. Можете ићи. И да констатујем још, да ли је колегиница још увек присутна у судници?

Сара Брковић, стручни саветник: Добар дан, Сара Брковић, стручни саветник, психолог. Судница је морала изаћи.

Председник већа: Добро, хвала Вам. У сваком случају, завршили смо са испитивањем сведока. Хвала Вам што сте омогућили ову видеоконференцијску везу.

На овај начин да констатујем да је видеоконференцијска веза одјављена у 13 часова и 15 минута.

Довиђења, пријатно.

Сара Брковић, стручни саветник: Хвала, довиђења.

Председник већа: Имамо још да изведемо још неке доказе, то је везано за Тужилаштво што нам је доставило оне писане доказе везане за, оно што сте у међувремену добили. Међутим, у пола три имамо још једно суђење. Дакле, данас

нећемо завршну реч, него ћемо следећи пут да закажемо давање завршних речи и да изведемо доказе. То би било све што би имали у плану.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, а следећи заказује за:

30. септембар 2020. године у 9,30 часова судница број 2.

Дакле, 30. септембар, 9,30 часова, судница 2, што је присутнима саопштено уместо позива, те никог не позивати.

Довршено у 13 и 17 часова.

Записничар

Председник већа-судија